

Ap 27/10-87

Aftenposten Tirsdag 27. oktober 1987

ERIK COLBAN

Stortinget og utenrikspolitikken

(doktoravhandling)

Men det må tilføyes at hadde regjeringen, før Tysklands kapitulasjon, erklært Japan krig for å muliggjøre en mer effektiv og koordinert kamp mot aksemaktene, ville dens handling ikke vært grunnlovsstridig, og det uansett om Norge hadde noen formell allianseavtalt med de andre makter som var i krig med Japan.³⁶

³⁶ I «Den norske regjeringens virksomhet fra 9. april 1940 til 22. juni 1945, Departementenes meldinger», bd. I, s. 42, står det at Norge aldri inngikk noen direkte formelle allianseavtaler med de andre krigførende land. I

UNIVERSITETSFORLAGET
OSLO — BERGEN

1961

Erik Colban (d. 27)

Ambassadør Erik Colban avgikk ved døden i Nice 22. oktober. Vårt land har mistet en fremtredende representant ute, hans kolleger hjemme har mistet en kjær og trofast venn.

Erik Colban var født i Oslo og var sønn av ambassadør Erik Colban senior, som hadde arbeidet i Norges utenrikstjeneste siden unionsoppløsningen i 1905. Erik Colban junior kom derved tidlig inn i et internasjonalt miljø, et miljø hvor han skulle ha sitt virke i nesten 50 år.

Efter examen artium i 1931 gjennomgikk han Krigsskolens nederste avdeling, og ble fenrik i 1932. Fem år senere tok han juridisk embedseksamen ved Universitetet i Oslo. Med et Carnegie-stipendium studerte han derefter internasjonal rett ved Geneva Research Centre i Sveits. I 1932 tok han doktorgraden ved Universitetet i Oslo. Betegnende nok hadde hans doktoravhandling tittelen «Stortinget og utenrikspolitikken». I 1938 gikk han inn i utenrikstjenesten, han var sekretær i Utenriksdepartementet i Oslo da Norge kom inn i krigen den 9. april 1940. Han kom seg straks ut av byen og deltok som løytnant i kampene i Gudbrandsdalen. Efter kapitulasjonen i juni 1940 kom han seg over til England, hvor han arbeidet ved ambassaden i London og i Utenriksdepartementet.

Ved frigjøringen i 1945 kom Colban tilbake til Norge som kaptein. Året efter ble han legasjonsråd i Haag, for så efterhvert å bli byråsjef i Oslo i 1947, ambassaderåd i Stockholm i 1952, generalkonsul i Cape Town i 1959 og ambassadør i Argentina i 1963. I 1967 ble han utnevnt til ekspedisjonssjef i Utenriksdepartementets nye kulturavdeling, en stilling han innehadde inntil han overtok som ambassadør i Bern i 1973. Han gikk for aldersgrensen i 1980, og slo seg ned i Nice i Frankrike.

Den allsidige og avvekslende karriere som foran er skissert, bragte ikke et øyeblikk Erik Colban ut av balanse. Han løste de problemer som ble ham forelagt med vennlig ro, stor tålmodighet og menneskelig varme, og han stakk seg aldri frem.

Side

107